

ΠΕΡΙΣΣΙΑ ΖΩΗ

Πειθαρχία και
Αυτοπειθαρχία

Υπάρχουν
Άνθρωποι της Πόλης;

10.000 Βήματα
την Ημέρα

Τα Οφέλη της
Επαρχειακής Ζωής

Ρόδι - Το Κόσμημα
του Φθινοπώρου

Η Αιτία του Κοινού
Κρυολογήματος

Τα Οφέλη
της Παράλειψης
του Πρωινού

Φθινοπωρινές
Ίώσεις και η Φυσική
Αντιμετώπισή τους

*“Μόνο το σώμα σου να κατοικεί
στη γη, η ψυχή σου να είναι
πάντα μαζί με το Θεό”.*

Σέξτου Γνώμες

Καλώς Ηρθατε

«Δεν θέλω να πεθάνω!».

«Δεν θα πεθάνεις. Εσύ, δεν θα πεθάνεις. Μόνο το σώμα μας πεθαίνει, πάει στο χώμα, το πνεύμα μας δεν πεθαίνει, πηγαίνει στο Θεό».

«Δεν θέλω να πεθάνω! Πες το στο Θεό!».

«Εντάξει θα του το πω».

«Πες του το *τώρα!*».

Πώς είναι δυνατόν ένα παιδάκι τριών χρονών να διεκδικεί το δικαίωμά του στην αθανασία; Να έχει συλλάβει την έννοια του θανάτου, το αμετάκλητό του, και να τον αμφισβητεί;

Είναι δυνατόν μόνο αν περιέχει κάτι μέσα του που έχει φτιαχτεί για τη ζωή και όχι για τον θάνατο. Κάτι που δεν γνωρίζει από θάνατο, καθώς δεν το αφορά.

Δεν έχουμε δημιουργηθεί για να πεθαίνουμε, αλλά για να ζούμε. Και αυτός ο ισχυρισμός αποδεικνύεται όποια αντίληψη και αν έχουμε υιοθετήσει στη ζωή μας. Ακόμη και η καθαρά υλιστική αντίληψη που αδυνατεί να παραδεχτεί οποιαδήποτε συνέχιση πέραν αυτής της σωματικής ζωής, και πάλι, είναι θεμελιωμένη στο «αιώνιο» της ύλης ή αλλιώς της ζωής. Για την υλιστική αντίληψη, η ύλη, που είναι το παν, δεν παύει ποτέ να υπάρχει, απλώς αλλάζει μορφές. Υπήρχε ανέκαθεν και θα υπάρχει για πάντα, ακόμη και αν συμπυκνωθεί σε ένα απειροελάχιστο μόριο ύλης που εμπεριέχει το σύμπαν. Αντίστοιχα, η ζωή που είναι αποτέλεσμα της ύπαρξης της ύλης, είναι πάντοτε εν δυνάμει υπαρκτή και απλώς εμφανίζεται και εξαφανίζεται, αλλάζοντας μορφές. Συνεπώς, και για την υλιστική αντίληψη υπάρχει α-θανασία, απλώς είναι μη-προσωπική, δεν αφορά εμάς τους ίδιους ως συγκεκριμένα πρόσωπα, αλλά την υλική δομή μας.

Αν εμβαθύνουμε τώρα στην υπόστασή μας, δεν θα δυσκολευτούμε να αντιληφθούμε πόσο περιορισμένη είναι η υλιστική αντίληψη, καθώς δεν αναγνωρίζει την αυτόνομη ύπαρξη της ψυχής μας. Όλοι όμως γνωρίζουμε ενδόμυχα ότι η ψυχή μας δεν είναι το σώμα μας. Ποιος από εμάς δεν θα θιγόταν αν του έλεγαν ότι η αγάπη που νιώθει για τους πιο δικούς του ανθρώπους και η αγάπη που νιώθουν οι άλλοι για αυτόν, δεν είναι τίποτα άλλο από βιοχημικές διαδικασίες; Οι σκέψεις και τα συναισθήματά μας, ανήκουν σε μία βαθύτερη σφαίρα από εκείνη του σώματος, όσο και αν συνδέονται και αλληλοεπηρεάζονται. Συνεπώς, η ζωή της ψυχής ανήκει αντίστοιχα σε μία άλλη σφαίρα. Και αν η ύλη και η ζωή της είναι με κάποιον τρόπο «αιώνιες», πόσο μάλλον η ψυχή και η ζωή της που δεν φθείρονται από το πέρασμα του υλικού χρόνου. Όσα χρόνια και αν περάσουν, όποια και αν είναι η σωματική μας ηλικία, η ψυχή μας μπορεί να είναι το ίδιο ακμαία και νέα όσο ήταν και στην πρώιμη παιδική ηλικία μας! Εξ ου και η απόδειξη της αθανασίας της!

Σε ένα ακόμη βαθύτερο επίπεδο, που δυστυχώς πολλοί δεν αναγνωρίζουμε, περιέχουμε ένα ακόμη πιο ενδόμυχο κομμάτι, το πνεύμα μας. Αυτό που πραγματικά είμαστε: ένα παιδί του Θεού. Και αυτό το κομμάτι είναι που εναντιώνεται στους νόμους και τους περιορισμούς του σώματος, και αψηφά τον θάνατο, γιατί υπάρχει πέρα από αυτόν.

Έχουμε δημιουργηθεί ως πνεύματα που ενδύονται έναν ψυχικό και έναν σωματικό φορέα ώστε να αλληλεπιδράσουμε ως τρισυπόστατες οντότητες σε έναν υλικό κόσμο. Στον κόσμο μας υπάρχουν καθαρά σωματικά-υλικά όντα (π.χ. πέτρες), όντα που φέρουν και μία ψυχική διάσταση (π.χ. ζώα), και όντα που φέρουν και μία πνευματική διάσταση (άνθρωποι), η οποία τους επιτρέπει να είναι σε επαφή με τον Ίδιο τον Δημιουργό τους, με το Ίδιο το Πνεύμα. Πέραν του ανθρώπου δεν υπάρχει άλλον ον σε αυτόν τον κόσμο που να μπορεί να προσευχηθεί! Αυτό είναι ένα γεγονός πέραν της «λογικής» του σώματος, ακόμη και της ψυχής. Είναι ένα υπέρ-λογο γεγονός που αποτελεί και την καθαυτή απόδειξη της αθανασίας μας.

«Πες στο Θεό ότι δεν θέλω να πεθάνω!». Η πρώτη υπαρξιακή προσευχή ενός τρίχρονου ανθρώπου που ευτυχώς εισακούεται και δεν αποτελεί ένα μάταιο αίτημα ζωής. Και πώς είμαστε βέβαιοι ότι εισακούεται; Επειδή δεν έχουμε δημιουργηθεί για να πεθαίνουμε, αλλά για να Ζούμε!

«Εγώ ήρθα για να έχουν Ζωή και να την έχουν Περίσσια» [Ιωάννης 10:10].

ΠΕΡΙΣΣΙΑ
ΖΩΗ

Το περιοδικό «Περίσσια Ζωή»
εκδίδεται από την
Ε.Π. Μεταμόρφωση Ι.Κ.Ε.,
Απόλλωνος 13, 19009, Ραφήνα.

Τηλ.: 22940 77230

Email:
contact@metamorphosibooks.gr

Website:
www.metamorphosibooks.gr

Για να διαφημιστείτε στο περιοδικό:
contact@metamorphosibooks.gr

ISSN 2654-0665

Μόνιμοι Αρθρογράφοι:
Ευστράτιος Παπαναγιώτου
Σπάρτακος Μαρινάκης,
info@spartacus.gr

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:
Βασίλης Παπαναγιώτου,
vasilis_p@ymail.com

Τεύχος 5 - Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2019

Αποποίηση Ευθύνης

Κανένα κείμενο του περιοδικού «Περίσσια Ζωή» δεν προορίζεται να αποτελέσει είτε γενική είτε ατομική ιατρική συμβουλή. Για οποιοδήποτε ζήτημα υγείας (σωματικής ή ψυχικής), οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να απευθύνονται στον εκάστοτε ειδικό, στον προσωπικό ιατρό ή φυσικοπαθητικό τους, στον γυμναστή ή διατροφολόγο τους, ειδικά εφόσον επιθυμούν να πραγματοποιήσουν οποιαδήποτε αλλαγή στη διατροφή, στην εκγύμναση ή σε οποιονδήποτε άλλο τομέα της ζωής τους.

Προσωπικές Απόψεις

Τα γραφόμενα των συντακτών απηχούν αποκλειστικά και μόνο τις προσωπικές τους απόψεις, οι οποίες βασίζονται στην προσωπική τους εμπειρία και τις οποίες επιθυμούν να μοιραστούν με το κοινό. Δεν έχουν συμβουλευτικό χαρακτήρα ούτε επιχειρούν να υποκαταστήσουν οποιονδήποτε ειδικό οποιουδήποτε τομέα ανθρώπινης γνώσης.

Copyright

Όλα τα άρθρα αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία των δημιουργών τους. (Οι μεταφράσεις των ξενόγλωσσων κειμένων αποτελούν αντίστοιχα πνευματική ιδιοκτησία του μεταφραστή τους.) Για την αναπαραγωγή τους επικοινωνείτε με τους εκάστοτε συντάκτες τους.

Περιεχόμενα

6

12

43

50

6 Πειθαρχία και Αυτοπειθαρχία

12 Υπάρχουν Άνθρωποι της Πόλης;

17 Τα Οφέλη της Επαρχειακής Ζωής

20 Η Παράλειψη του Πρωινού

25 Τα Οφέλη της Παράλειψης του Πρωινού

32 Δύο Αντίθετες Θεωρίες Περί Υγείας

17

25

32

56

66

78

43 Φθινοπωρινές Ιώσεις και η Φυσική Αντιμετώπισή τους

50 Η Αιτία του Κοινού Κρυολογήματος

56 Ο Μελλοθάνατος

66 10.000 Βήματα την Ημέρα

78 Το Κόσμημα του Φθινοπώρου

*“Ο φόβος του θανάτου θλίβει
τον άνθρωπο που δεν έχει
εμπειρία της ψυχής”.*

Σέξτου Γνώμες